

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

Quomodo vincitur tentatio diaboli. cap. 19.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

buit occasionem vt inter ærumnas beator fieret, quã
 tum prosperitatibus abundaret. Quis enim antehac pa-
 tientiam eius laudauit, quã postea omnes admirati sunt
 Hæc est igitur causa quare nobis dominus dederit ad-
 uersarium, quare ab eo nos tentari voluerit, vt videli-
 cet cum vicerimus, milites suos imperator benignissi-
 mus tanto magis remuneret: quanto magis prompte
 ac strenue certauerimus ad pugnam quippe non ad qui-
 etem in hoc terræ theatro missi sumus, vt neque for-
 tes nisi præcedentibus meritis mercedem accipiant, ne-
 que ignaui multam, nisi cum ab hoste victi apparue-
 rint. Non est otiosa dei militia. Placuit ei fideles suos
 laboribus, fatigationib. ærumnis, persecutiõibus, ma-
 lorum odijs iniurijsque experiri. Vnde angelus ad To-
 biam: Quia acceptus eras deo inquit, necesse fuit vt ten-
 tatio probaret te. Idcirco nec in oratione dominica pe-
 titimus ne tentemur, sed ne inducamur in tentationem
 & seducti viam salutis relinquamus. Quam rem peten-
 do aperte ostendimus, nos quidem ad repugnandum
 impares esse nisi ipse adiuuet, qui solus potest omnia, q
 etiam infirmitatem nostram miseratus, contra angeli
 mali vim atque versutias vniciq; nostrum angelum
 bonum dedit, qui regat, qui custodiat, qui a nequitia
 auocet, & occultis conscientia stimulis ad virtutes ca-
 pessendas impellat. Et si tâta est deo cura salutis nostræ
 vt suos angelos pædagogos nostros eëvoluerit, haud
 multũ timẽdus ẽ mortis machinator diabolus, quia sem-
 per vincemus, si semper angeli de cælo nobis missi: mo-
 nitis inspirationibusq; parebimus, & a dñi nostri man-
 datis nunquam discedemus, Omnem igitur vincendi
 spem in deo collocemus & quoties vincimus, ei soli vi-
 ctorię gloriam dedicemus ei gratias agamus dicamus
 q; cum psalmista: Tu humiliasti sicut vulneratum sup-
 bum, in brachio ytutis tuæ dispersisti inimicos tuos.

Tob. 12.

psal. 88.

Quomodo vincitur tentatio. Ca. xix.

Inuidia diaboli mors introierat in orbẽ terrarũ, sed
 hac morte p Chm liberati sum⁹ et ad vitã, q̄ ppter
 p̄uaricationẽ primorũ parentũ amiseramus reuoca-

ti. Gaudebat inuidus ille sanctissimos etiam viros in infernum descendere, & quasi victor, quia primos vice-
 rat, de omnibus triumphare. Sed gaudium istud ver-
 sum est ei in luctum. Ligauit fortem fortior dominus
 & domum eius intravit, & vasa eius diripuit, suo ad-
 uentu absoluens illos qui in carcere vinciti tenebantur,
 de tenebris transferens in lucem. Quin etiam vulgata
 euāgelij vitate, regnū mūdi eripuit diabolo, quo ma-
 gis ille doleret, ne in gentibus quidem ius esse sibi reli-
 ctum, omnibus iam a falsa ad veram religionem con-
 uersis. Hac ergo potestate atque hoc regno priuatus,
 quid ageret, quo se verteret, nesciebat. Rursum tamē
 nouo fraudum genere vsus, in illorum q̄ conuersi erant
 cordibus (vt supra est dictum) inserere hæreres cœpit:
 vt in quibus idololatria iam defecerat, non deesset mē-
 dax de vera religione sententia. Atque ita non paucos
 quibus in credendo mens leuior erat, subuertit. Quos
 autem firmos ac stabiles in fide vidit, eos p̄nitiosā vo-
 lupratis illecebris ad peccandum prouocare cœpit, vt
 quos fidei defendit synceritas, mādatorum saltem trās-
 gressio condemnet. Nos ergo qui in Christum credi-
 mus, qui dei filium confitemur, tantæ in nos inimici in-
 uidiæ non ignari, quoties delinquendi concupiscentia
 mentem sollicitare cœperit, meminerimus dolos eē car-
 nificis nostri, nihilque agamus, in quo deum offendī
 nouimus, & ob quod si egerimus, de altitudine paradī
 si quam speramus, in abyssum inferni quam timeamus,
 deturbandos nos esse certum sit. Cum itaque molesti
 or difficiliorque sese ingesserit tentatio, & cordis inti-
 ma lacessere cœperit, tunc ieiunium nobis pro scuto fit
 pro gladio oratio, dicente domino: Hoc dæmonium
 non efficitur nisi in ieiunio & oratione. Nam & ipse
 dominus tunc ieiunabat cum tentatorem vicit. Et
 idem Vigilate inquit, & orate ne intretis in tentatio-
 nem. Apostoli quoque cum naufragium timerent, dor-
 mitentem illum clamoribus excitant. Adiuua nos
 (inquiunt) domine, perimus. Tunc ipso ventis flucti-
 busque imperante, facta est tranquillitas. Nulla est

igitur tam grandis tentatio, quam deum deprecando non vincas: & rursum nulla tam parua, a qua non superaberis proprijs viribus confidendo. Quare in deo sperans ora, & dic: Velociter exaudi me domine, deficit spiritus meus. Eripe me de inimicis meis ad te confugi. Doce me facere voluntatem tuam, quia deus meus es tu. Quod si sanctus propheta sic orabat, quomodo peccator poterit resistere, nisi & ipse instanter orauerit? Igitur quanto violentiorem motum intra te senseris, tanto ardentius auxilium inuoca. Iosaphat ab inimicis circumdatus, clamauit ad dominum, & illis protinus auersis periculo liberatus est. Ita & tu, si toto cordis affectu precatus fueris, inimici aduersum te machinamenta fratrum dissoluentur, teque omni molestia liberum ac pristinae quieti restitutum continuo cognosces, Cumque hoc tibi contigerit, deo gratias age, qui tam cito fatam pedibus tuis subiecit. Nisi enim ille opem tibi laboranti miseratus attulisset, nunquam vicisses. Tanta est autem domini nostri erga nos benignitas, vt etiam pro eo quod ipso adiuuante vincimus, remuneret victores, & suum beneficium in nostrum transire patiatur meritum, modo post victoriam ne insolescamus, sed humiles ac submissi de omnibus ei laudem demus, ita enim etiam pro his quae domino tribuerimus, ipsi praemium merebimur atque mercedem.

psal. 142.

2. Par. 18

De tentationibus carnis.

Cap. XX.

Nunc quoniam parus periculi est, a proprijs cupiditatibus per carnis blandimenta superari, qualiter cum his quoque nobis decertandum sit videamus. Caro enim concupiscit aduersus spiritum, spiritus autem aduersus carnem: haec sibi inuicem aduersantur, vt non quaecumque vultis, illa faciatis. Haec Apostolus. Deinde quis vtriusque finis sit ostendens ait: Manifesta sunt opera carnis, quae sunt fornicatio, immunditia, luxuria, idolorum seruitus, veneficia, inimicitiae, contentiones, emulationes, irae, rixae, dissensiones, se-

Gal. 5.

N 5